

Η ανυπόφορη σιωπή του Θεού και η βίωσή της στη σιγή του ανθρώπου -του Μοναχού Μωυσή Αγιορείτη

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Μία έκτακτη και απρόσμενη ασθένεια μ' έφερε για λίγο σε νοσοκομείο της Θεσσαλονίκης. Εκεί μ' επισκέφθηκε φίλος δημοσιογράφος προσφέροντάς μου προς ανάγνωση το βιβλίο του Ιάπωνα Εντο Σιουσακού "Σιωπή" (εκδόσεις Καστανιώτη), που είναι, νομίζω, ένα ενδιαφέρον μυθιστόρημα.

Αναφέρεται βασικά στις περιπέτειες δύο ρωμαιοκαθολικών πορτογάλων ιεραποστόλων, που με μύρια βάσανα φθάνουν στην Ιαπωνία των αρχών του 17ου αιώνας. Ο ένας μαρτυρεί για τον Χριστό, μαζί με χιλιάδες απλοϊκούς χωρικούς, ο άλλος τελικώς τον αρνείται, ποδοπατώντας την εικόνα της Παναγίας με τον Χριστό στην αγκαλιά. Την αρνησιχριστία είχε διαπράξει από φόβο κι ένας επίσκοπος πριν, που επηρέασε σε αυτό και τον ιερέα.

Το μυθιστόρημα έχει κάποια ιστορική βάση. Δεν είναι τόσο απλό. Θίγει ουσιαστικά θέματα.

Κυρίως το πολυσυζητούμενο θέμα της σιωπής του Θεού. Γιατί επιτρέπει να επικρατεί το κακό; Γιατί να βασανίζονται τόσο πολύ οι πιστοί του;

Γιατί να χαίρονται και να επικρατούν οι εχθροί του; Γιατί να μην επεμβαίνει μ' ένα τρόπο για τη μη κυριαρχία της αδικίας και της αναλήθειας;

Γιατί να μην παρεμβαίνει να παρηγορήσει τους ολιγόψυχους;

Ο ορθολογισμός αδυνατεί να απαντήσει στα δυνατά αυτά ερωτήματα. Ο Θεός κατά την ορθόδοξη διδασκαλία δεν είναι απομακρυσμένος από την ανθρώπινη δυστυχία, ταλαιπωρία και αθλιότητα. Δεν είναι κλεισμένος και απομονωμένος στον πύργο του με σφαλισμένα καλά τα πορτοπαράθυρά του. Δεν είναι αίτιος του κακού. Δεν μένει κρυφός στις αιτήσεις των πιστών.

Δεν πάσχει ποτέ από κωφαλαλία. Δεν προκαλεί ο Θεός. Δεν κάνει τον δυνατό, γιατί είναι Παντοδύναμος. Δεν δείχνει δύναμη ισχύος για να τρομάζει, να τον θαυμάζουν και θέλοντας και μη αποστομωμένοι να τον ακολουθούν. Ο Θεός σέβεται την ανθρώπινη ελευθερία, που ο ίδιος χάρισε στο πλάσμα του. Δεν κατέβηκε από τον σταυρό. Συγχωρούσε τους σταυρωτές του.

Ενώπιον του Πιλάτου σιωπά, ενοχλητικά μεν διδακτικά δε.

Η σιωπή του Θεού έχει λόγο, νόημα, σκοπό και αξία. Μας απομακρύνει από την επιπολαιότητα της βιασύνης, μας διδάσκει την υπομονή, την καρτερία, την ταπείνωση, την ελπίδα. Η σιωπή του Θεού φαίνεται παράλογη, ανόητη, προκλητική στους ανυπόμονους, τους βιαστικούς, τους νομιζόμενους σπουδαίους. Θέλει δυνατά πνευματικά κότσια η μαθητεία στη σημαντική και αξιοπρόσεκτη σιωπή του Θεού. Έτσι λέγουν οι σοφοί άγιοι που γνωρίζουν πολύ καλά.

Ο Απόστολος Παύλος τρεις μακρές περιόδους προσευχόταν στον Χριστό να τον κάνει καλά, για να συνεχίσει το ιεραποστολικό του έργο, και μετά την τρίτη περίοδο, του είπε ότι δεν τον κάνει καλά. “Θα είσαι άρρωστος, και θα είσαι έτσι πιο καλά από τους πιο καλά”! Έτσι του είπε.

Ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, ο μεγάλος αυτός ιεραπόστολος, σ' ένα κήρυγμά του λέει: “Είναι και άλλος τρόπος να καταλάβετε διά την Παναγίαν Τριάδα. Πώς; Να εξομολογηθείτε παστρικά και καλά, να μεταλάβετε τα άχραντα μυστήρια με φόβον και με ευλάβειαν και τότες να σας φωτίσει ο χάρις του Παναγίου Πνεύματος να καταλάβετε, διατί με διδασκαλίαν δεν ημπορείτε να καταλάβετε”! Είναι αλήθεια. Η σιωπή του Θεού είναι ένα μυστήριο. Το μυστήριο είναι αδύνατο να κατανοηθεί με μόνο του νου, με μόνο λόγια. Δύναται να βιωθεί στη σιγή, τη σιωπή, την ησυχία,

πολύ καλύτερα και ωραιότερα.

Πηγή: isagiastriados.com